

ствена" – двама от тримата братя (Борис и Павел) са не само от двете страни на кървавия политически фронт като врагове и противници, но и – без да бъдат преки убийци на най-малкия брат – са в известен смисъл виновници за смъртта му – Стефан умира в затвора, където е вкаран като комунист, към което го е изкусил примерът на Павел, но и защото е вкаран в затвора от Борис, уж само за наизидание, но без предположение докъде може да стигне това "наизидание".

А вече не на философско-историческо, а на екзистенциално-антропологично равнище сюжетът "тримата братя" пък показва колко различни и противоположни могат да бъдат човешките личности дори при най-голяма близост на генетични предразположения и социални условия. На първо място – двамата от братята са не просто силни, но и изключително силни личности (Павел и Борис), умеещи да се справят с предизвикателствата на живота, докато третият е слаба и в крайна сметка – смазана от живота личност, жертва. Но и силните изключителни личности на другите двама братя не само не си приличат, но и са противоположни. Единият, Борис, с изключителна волева целеустременост се приспособява към съществуващата действителност, приемайки правилата на играта на съществуващата социална система. Другият, Павел, със същата волева целеустременост, се противопоставя на съществуващата социална действителност. Борис е образец на конформист и кариерист, Павел – на бунтовник и революционер. Но има нещо сходно във волевата им устременост, макар и към противоположни цели – идолът на единия е богатството (като власт), на другия – революцията (която е също власт). Двамата обаче са представени асиметрично – единият е завършен, проследен в целия му житейски път – през победния му връх в постигането на целта му до вътрешното опустошение, разрухата и смъртта, другият е незавършен, оставен в житейския му връх на исторически победител – и според вътрешната смислова логика на творбата, като роман за трагичната любов на Ирина и Борис, и според идеологическите изисквания на времето, които повеляват вдъхване на "исторически оптимизъм". Но това съвсем не означава, че животът спира в този връх на героя, лайтмотивът